

ÉRTESETŐ...

Iskolába aki jár,
Nem lehet az csacszi már.
Okosnak kell lennie:
Fudomány a mindennapi
Kenyere.

Kis könyvében olvasom:
Kitűnő a szorgalom,
Jeles magaviselet. —
No már ennél jobb igazán
Nem lehet.

Nagy örömöm egyre nő:
Hittanból is kitűnő.
Számтан, írás, olvasás
Jobban megy tán, mint a sebes
Vízfolyás...

Jórávaló kis diák
Tanulásnak nekilát,
Bátran halad előre —
No de aztán ember is lesz
Belőle.

HA SZEGÉNYT LÁTSZ...

Ha szegényt látsz, el ne fordulj.
Ha kér tőled, rá ne mordulj.
Amit adsz, add nyájas-szépen,
A jó Isten szent nevében.

Teli zsák és üres véka
Egyként Isten ajándéka.
Ezt is, azt is annak adja,
Kit kiválaszt akarátja.

Ezért aztán nem véletlen,
Hogy sok gazdag az életben
Egyszerre csak szegénnyé lesz
S alig-alig jut kenyérhez.

Élete így keserűség.
S ha fukar volt, keserűbb még,
Hogy gazdagtól nem remélhet
Most maga sem segítséget.

A KIS FECSKÉK.

Alján a ház ereszének
A kis fecskék vígan élnek.
Gégicsélnek, csicseregnek
Puha ólén a fészeknek.

Fecskemamá, fecskepapa
Hordja a sok legyet haza,
Tízet, százat, százezeret.
A kis fecske ilyent szeret.

Míg szüleik odajárnak,
A kis fecskék nyugton várnak.
Marakodni sosem szoktak
S egymásra nem árulkodnak.

Mikor az est sötét árnya
Záborul a nagy világra
3 est-imára harangoznak, —
A kis fecskék rég alusznak.

Van-e nektek több testvérték?
Velük össze hogyan fértek?
Szépen-e, mint a kis fecskék,
Vagy vadul, mint a bakkecskék?

S este, mikor aludni kell,
Elmentek-e szép szerivel?
Avagy százszor kell, hogy rátok
Szóljon édes jó anyátok?

ALDD MEG, ISTEN, SZÉP HAZÁNKAT!

Aldd meg, Isten, szép hazánkat
Bőséges áldással!
Déliábos rónáinkat
Telt arany kalásszal.
Ha kiperdül egy-egy szemő
Telt arany kalásznak:
Ne takard el, mutogasd meg
Az égi madárnak!

Aldd meg, Isten, szép hazánkat
Mind a két kezeddal!
Boldog népre mosolyogjon
A nap, mikor fölkel.
Boldog népre mosolyogjon.
A mikor leszáll is,
Boldog népre tündököljön
A csillagsugár is.